

Elderink

In het vorige nummer van "De Olde Kaste" vroeg de redactie naar meer informatie over de verkoop van "de beste bouwplaats "Elderink" te Hengelo. Leo Besselink uit Ruurlo reageerde hierop. Het waren zijn voorouders die Elderink in verkoop brachten. Met de informatie die Leo aanleverde kon dit artikel worden geschreven.

Elderink bij Hengelo werd verkocht in de zomer van 1884. Na inzet en toeslag verklaarden de verkopers:

"dat zij bij processen verbaal van inzet en toeslag en acte van gunning verleden voor genoemden notaris den tweeden, zestienden en achttienenden julij achttien honderd vier en tachtig en overgeschreven den negen en twintigsten november achttien honderd vier en tachtig in deel 480 numero 49 aan Albertus Hendrikus Johannes Jansen, landbouwer woneende te Steenderen, hebben toegewezen Hengelo sectie F numeros 82, 91, 99, 100, 454, 1156, 1157, 1158, 1159, 1160, 1161, 1162, 1163 en westelijk gedeelte van numero 97, voor de som van acht duizend achthonderd zes en zeventig gulden".

Maar al snel bleek dat Jansen de koopsom van f 8.876,- niet kon betalen op de twintigste november van datzelfde jaar.

De verkopende partij bestond uit een aantal leden van de familie Besselink, allemaal kinderen van "Elderink Jan" en zijn vrouw Gerarda ter Steege die op Elderink hadden gewoond. "Elderink Jan" was in juni 1883 overleden, zijn vrouw was toen al ruim twintig jaar dood.

- Johanna Besselink, getrouwd met Stephanus Martinus Stapelbroek.
- Hendrika Besselink, getrouwd met Christiaan Arends, ze was weduwe van Willem Roelofs.
- Grada Everdina Besselink, getrouwd met Fredericus Ensink
- Maria Besselink, getrouwd met Albertus Gradus Zents
- Johannes Hendrikus Besselink, getrouwd met Anna Carolina Hoekert.

Johannes Hendrikus Besselink was getrouwd met Anna Carolina Hoekert, ze waren erfgenamen van "Elderink Jan", aan het begin van dit artikel. De Besselinks waren allemaal landbouwer van beroep, maar Johannes Hendrikus was caféhouder en waagmeester. Hij was ook de grootvader van Leo Besselink, de persoon die de informatie aanleverde voor dit artikel.

Hoe het verder ging?

Jansen uit Steenderen werd in gebreke gesteld en Elderink werd opnieuw in veiling gebracht. Bij de inzet werd het goed voorlopig gegund aan klonpenmaker Albertus Bongaarts die had ingezet voor 6.826 gulden.

Twee weken later, op 3 februari 1885, is de toeslag. Net als de inzet vindt dit gebeuren plaats in het koffiehuis van Hoekert in Hengelo onder het toezien van notaris Alberti.

De koopman Gerrit Buursink uit Zelhem heeft gemijnd voor een bedrag van f 7.426,- terwijl hij verklaart op te treden als mondeling gemachtigde van landbouwer Karel Hermanus Weenink uit Zelhem.

Carolus Harmanus Weenink wordt dus in 1885 de nieuwe "Elderinkboer". Helaas zal hij al na vijf jaar overlijden, zijn vrouw met enkele kinderen achterlatend, waarna het Elderink opnieuw in andere handen overgaat.

Op 11 oktober 1892 wordt Gradus Johannes Waenink de nieuwe boer op Elderink. De familie Waenink komt uit Steenderen en in de daaropvolgende jaren worden er vijf kinderen geboren, drie zoons en twee dochters.

Eén van die kinderen zal op 84-jarige leeftijd overlijden op Elderink. Het is een vreemde speling van het lot dat deze "Elderinkboer" ook Carolus Hermanus Waenink heet (slechts één letter in de achternaam verschilt met zijn voorganger).

Het moet een man met de stijl en de allure van een aartsvader zijn geweest, getuige de tekst op het bidprentje.

In dankbare herinnering aan
CAROLUS HERMANUS WAENINK
die op 84-jarige leeftijd te Hengelo Gld overleed op 12 juli 1978. Hij werd begraven op 15 juli 1978, eveneens te Hengelo Gld.

De Elderinkboer is dood, een man met de stijl en de allure van een aartsvader. Een man, die z'n leven lang op één bepaalde plek heeft gewoond, temidden van zijn mensen, van zijn dieren en van zijn grond. En daar van het hiele leven heeft geproefd, met al zijn lief en leed. Tot op hoge leeftijd bij aliaes geïnteresseerd, vol belangstelling voor het gebeuren in de grote wereld en in de kleine wereld rondom hem. Van nature geen optimist, toch geestig en gul. En onder alles door, een diep gelovig man. Gelukkig heeft hij mogen erven op zijn eigen plek, temidden van zijn eigen mensen. Met dankbaarheid mogen we

dán ook terugzien op een veldragen leven en op een volmenselijk einde. In die dankbaarheid geven we hem in handen van de levende God, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Voor uw blikken van medeleven en uw gebed bij het overlijden van onze lieve vader en opa, beduigen wij u onze oprechte dank.

Janalle Waenink
Hengelo Gld, juli 1978